

тегличи, или нѣкои други земеделски орждия и кжщни потрѣби.

Занимливо бѣше да го наблюдава човѣкъ, какъ усърдно работи. Наблюдавахъ го и азъ, колчемъ минѣхъ покрай ковачницата. Привличаха ме звѣнкитѣ удари, що идѣха оттамъ, отбивахъ се и [се любувахъ на тоя тежъкъ трудъ, който бѣше способенъ чрезъ сила и умъ да надвие на студения металъ и да го оползотвори.

Веднажъ заварихъ въ ковачницата Бумеранга и майстора му тъкмо, когато поставяха дебела шина на едно колело. Вѣоржжени съ клещи и чукове въ ржце, тѣ съ голѣми усилия накараха упоритото желѣзо да прилегне къмъ дървената частъ на колелото.

Работата бѣ свършена. Бумерангъ улови за последенъ пжтъ готовото вече колело, изправи го и го затъркаля по земята. Сега той изглеждаше съвсемъ величественъ: съ своитѣ силни желѣзни ржце той сякашъ завъртѣ колелото на напредъка, давайки му тласъкъ напредъ, за да открие предъ погледа на човѣчеството нови, свѣтли хоризонти.

Неволно ми дойде на умъ мисълта за възпитанието у спартанцитѣ, които лишавали отъ животъ неджавитѣ, негодни за работа хора. Но ето че Бумерангъ съ своитѣ силни мишци, съ своята упоритостъ и постоянство, убедително опровергава старото спартанско разбиране.

IV.

Бумерангъ бѣше толкова любознателенъ и привързанъ къмъ своя занаятъ, че не забеляза какъ неусѣтно изтече времето на неговия чирашки стажъ — цѣли три години. Тѣ бѣха предостатъчни да му дадатъ необходимитѣ практически знания и нуждния похватъ, за да може да се яви на калфенски изпитъ, какъвто зако-